

Sygn. akt IV KO 65/18

POSTANOWIENIE

Dnia 26 września 2018 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Marek Pietruszyński

w sprawie **J. M.**

oskarżonego o przestępstwo z art. 212 § 1 k.k.

po rozpoznaniu w Izbie Karnej

na posiedzeniu w dniu 26 września 2018 r.,

wniosku Sądu Rejonowego w O., zawartego w postanowieniu z dnia 3 lipca 2018 r.,

sygn. akt II K [...],

o przekazanie sprawy do rozpoznania innemu sądowi równorzędnemu,

na podstawie art. 37 k.p.k.

postanowił:

**przekazać sprawę oskarżonego J.M. do rozpoznania
Sądowi Rejonowemu w R.**

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 3 lipca 2018 r., sygn. akt II K [...] Sąd Rejonowy w O. wystąpił do Sądu Najwyższego o przekazanie sprawy oskarżonego J. M. innemu sądowi równorzędnemu. W wystąpieniu wskazano, że sprawa dotyczy bezpośrednio dwóch sędziów II Wydziału Karnego Sądu Rejonowego w O., którzy „otrzymali status pokrzywdzonych”. Okoliczność ta wywołuje u oskarżonego, jak również może stwarzać u osób postronnych uzasadnioną wątpliwość, co do bezstronności pozostałych sędziów Sądu Rejonowego w O.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Wniosek Sądu Rejonowego jest zasadny i zasługuje na uwzględnienie. Warunkiem przełamania właściwości sądu w trybie art. 37 k.p.k., a więc przekazania sprawy do rozpoznania sądowi niewłaściwemu miejscowo i w ten

sposób dokonanie odstępstwa od konstytucyjnej zasady rozpatrywania spraw przez sąd właściwy (zob. art. 45 Konstytucji RP) jest wykazanie, że przemawia za tym dobro wymiaru sprawiedliwości. Do okoliczności przemawiających za przekazaniem sprawy należą sytuacje, które mogą wywierać wpływ na swobodę orzekania lub stwarzać przekonanie (nawet w istocie mylne, jakkolwiek powzięte w oparciu o racjonalne przesłanki) o braku warunków do rozpoznania danej sprawy w sposób w pełni obiektywny, przez sąd właściwy (zob. postanowienie SN z dnia 16 marca 2017 r., sygn. akt IV KO 14/17).

Nie ulega wątpliwości, że J. M. oskarżony został o przestępstwo z art. 212 § 1 k.k., które miało zostać popełnione na szkodę pokrzywdzonych A. K. i J. I.. Osoby te są sędziami II Wydziału Karnego Sądu Rejonowego w O. (k. 9v, 78v), a więc Sądu miejscowo właściwego do rozpoznania sprawy.

W tym stanie rzeczy, zarówno w przekonaniu samego oskarżonego, jak i w odbiorze społecznym może powstać przekonanie (choćby nieuzasadnione), że sprawa może nie zostać rozstrzygnięta w sposób obiektywny. Dobrem wymiaru sprawiedliwości, stanowiącym przesłankę skorzystania z instytucji określonej w art. 37 k.p.k. jest również, a może nawet przede wszystkim, potrzeba uniknięcia jakichkolwiek sugestii, że proces w danej sprawie mógłby być prowadzony w sposób nieobiektywny (zob. postanowienie SN z dnia 2 lipca 2003 r., sygn. akt III KO 20/03, LEX nr 78821). Przekazanie sprawy innemu sądowi równorzędnemu nie jest zatem wyrazem braku zaufania przez Sąd Najwyższy do bezstronności sędziów Sądu miejscowo właściwego, ale ma na celu wykluczenie mogących powstać w opinii publicznej nieuzasadnionych wątpliwości w tej materii.

Ponieważ w sprawie spełnione zostały przesłanki przewidziane w art. 37 k.p.k., Sąd Najwyższy postanowił przekazać sprawę do rozpoznania Sądowi Rejonowemu spoza okręgu Sądu Okręgowego w K., to jest Sądowi Rejonowemu w R.